

[Helga Pedersen.]

bemyndigelse, den højtærede minister beder om, da henleder jeg opmærksomheden på de kommentarer, der har været fremsat fra motororganisationernes side, hvor man har fremhævet betydningen af en periode uden hastighedsbegrænsninger som sammenligningsgrundlag. Jeg nævner det bare, fordi jeg mener, det må med ind i overvejelserne i det udvalg, som vil blive foreslået nedsat.

For så vidt angår enkelthederne i den bemyndigelse, som den højtærede minister beder om, ligger det jo således, at ministeren udvider sit ønske om bemyndigelse på to områder, dels til at der må køres 90 km i timen, og dels til at hastighedsbegrænsningen ikke skal vedrøre motorveje. Man spørger sig selv: hvad ligger der nu i dette, at den højtærede minister vil begrænse forsøgene med hastighedsgrænser? For det er for så vidt en begrænsning, når lovteksten udvides. At grænsen foreslås sat op fra 80 til 90 km i timen, hænger jo ifølge ministeren sammen med overvejelser af, hvorvidt man skal lade busser køre 70 km i timen som maksimum eller ej. Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt en sådan begrundelse kan holde, hvis man i øvrigt mente, at det skulle være 80 km i timen. Den højtærede minister ved jo, hvordan jeg ser på dette; jeg mener, at 90 km godt kunne forsvares og godtages, således som jeg også tidligere har givet udtryk for det. Jeg henleder også opmærksomheden på, at man i den svenske betænkning og i undersøgelserne dér har overvejet virkningen af forskellige hastighedsgrænser, ikke alene 90 km, men også 100 km i timen, og man har sagt, at det ikke er muligt kategorisk at angive effekten af forsøgene ved en fartgrænse på 100 km i timen i forhold til effekten ved en maksimumsgrænse på 90 km.

Set i forhold til hele det principielle spørgsmål hastighedsbegrænsning eller ikke, så ligger der vel deri dette, at jo mere man rykker hastighedsgrænsen op, des færre indvendinger får man — og for at sige det rent ud: på den måde glider pillen lettere ned for alle dem, der er modstandere af hastighedsgrænser. Det kan være begrundelsen for, at man foreslår en grænse på 90, og det er måske også det, der er den reelle begrundelse derfor. Jeg vil gerne spørge den højtærede justitsminister, om der er

en anden begrundelse for at vælge de 90 km end det, som den højtærede minister har anført i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig hensynet til at have en vis sammenhæng med busserne. Man kunne endelig ud fra denne betragtning sige, at det er ikke livsvigtigt at kunne overhale busserne, hvis det er hastighedsgrænser, man ønsker sig.

Så er der spørgsmålet om hastighedsgrænsen for busser. Dér har mit standpunkt været og er stadig væk det, at med hensyn til hastighedsgrænser for disse store køretøjer — hvis manøvrer på vejene kræver stor færdighed, og som jo kan medføre måske en ekstra risiko i områder, hvor der er stærk trafik — må det være teknikkerne, der vejleder os. Og når den højtærede minister anfører, at teknikkerne er gået med til en forhøjelse til 70 km i timen, så er jeg i og for sig indstillet på det, så må det være det, vi skal acceptere i øjeblikket og så droppe lastbilerne, hvad enten de kører for sig selv eller med påhængsvogn; navnlig for så vidt angår lastbil med påhængsvogn, er jeg i hvert fald indstillet på på ingen måde at acceptere en højere grænse end 60 km.

Nu skal vi jo ikke have nogen hastighedsbegrænsning i påsken, men jeg vil da gerne sige, at jeg forudsætter, at den højtærede minister ikke lader denne spidsbelastning af trafikken løbe af uden effektiv indsats af politi og propaganda. Jeg synes heller ikke, det ville være fair over for dem, der har en anden mening om hastighedsspørgsmål og om fartgrænsespørgsmålet, om den højtærede minister lod, om jeg så må sige, denne trafik fare af sted uden advarsel. Jeg vil meget gerne have, om den højtærede minister vil udtale sig om dette spørgsmål.

Til slut synes jeg jeg skylder den højtærede minister at efterlyse, hvordan det går med den kategori af bilister, som i hvert fald klart har haft en øget indflydelse på trafikulykkernes tal, nemlig de spirituspåvirkede bilister. Hvordan går det med overvejelserne med hensyn til promille-reglerne og med hensyn til resultaterne fra Sverige?

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til en villig behandling i udvalget.